

UGANKE

8. B

Sonce ga kuha, roka ga trga, noga tlači, usta užijejo.

Sprva belo kot sneg, potem zeleno kot trava, nazadnje rdeče kot kri, kaj je to?

Rdeče hlače, belo meso, črna duša, kaj je to?

Belo krilce je razpela, ko v pripeki je čepela, pa je krilce izgubila, rdečo kapico dobila.

Po prekli se pne, cveti in se vije, a ko dozori, se v srajčico skrije.

Na širni dobravi je glava pri glavi: učene nobene, neumne nobene, a vse so zelene.

Ko nezrel je, je zelen, s soncem vsak dan bolj rumen, kadar polno dozori, rdeč je, pa še jezen ni.

Rad se zajček z njim sladka, mamica ga v juho da, če pa zobek imaš zdrav, tudi tebi pride prav.

Vsak otrok ve, kaj je sol, to besede je le pol, če prideneš k njej še ata, pa ti pride ven ...

Deklica rdeča, pod zemljo se skrila, zunaj šopek pustila.

V mladosti je lepo zelena, a v starosti zlatorumena, pod skorjo hčerkic sto ima, no kdo to mamico pozna?

Obleka na obleki, a kje ima telo? Kdor skuša ga odkriti, oči ga zapeko.

